

ŠKOLNÍ
HRY
PRO
ZASLAHÁNÍ

Stanislav Filip

ŠKOLNÍ HRANÍ PRO ZASMÁNÍ

TZ-one

Vydání první 2025

© Stanislav Filip, 2025

Obálka © Stanislav Filip

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one, 2025

ISBN: 978-80-7539-235-0 (ePub verze)

ISBN: 978-80-7539-236-7 (mobi verze)

ISBN: 978-80-7539-237-4 (PDF verze)

www.vydavatelstvi-eknih.cz

OBSAH

Několik slov autora	4
Medvídci a bochník sýra	5
Pes a včelka	8
Šnečí závody	10
Začíná jaro.....	16
Žába na prameni	20
O veliké řepě	29
Jak šlo šídlo na vandr	38
O třech malých kůzlátkách	51
O kohoutkovi a slepičce	63
Plaváček	70
Zlatovláška.....	98
Popelka.....	128

Milí pedagogové, milí vedoucí dramatických souborů, milé děti, dostává se Vám do rukou sborník příběhů a pohádek, které můžete realizovat jak na školních akademiích a soutěžích, tak i na různě velkých jevištních prostorách - a co je nejdůležitější - před jakýmkoliv publikem, dětmi i dospělými.

Do tohoto sborníku jsem umístil jak kratičké hříčky v časovém rozsahu do pěti minut, tak i „pořádné kusy“ na celou hodinu a více, a proto je vhodný pro začínající soubory i pro „opráskané soutěžáky“.

Do svých her jsem se pokusil „vecpat“ především přiměřenou dávku vtipu (alespoň si to myslím), takže se nacvičují (a následně také i předvádí) nenásilným způsobem. Vypozoroval jsem letitými zkušenostmi, že se takový „realizační kolektiv složený z odlišných osobností“ už po několika zkouškách stmelí natolik, že „je to začne bavit a budou to chtít dopracovat do zdárného konce“.

Když jsem vytáhl ze šuplíku první hru a předložil ji veřejnosti (s „normálním tuctovým“ souborem složených z lidí „z ulice“, kteří se předtím snad ani nepotkali), setkal jsem se s takovým přijetím, že mě to nabudilo k další tvorbě a myšlenka založit si vlastní autorské divadlo. Řeknu Vám, je to obzvlášť hřejivý pocit, když autor sleduje, jak se ta jeho práce začíná probouzet a „vstávat z papíru“, když každý člen souboru umí celé partie svoje i toho druhého, když používají zažitý text do jistých životních situací - a nakonec když uvidí ty rozzářené oči malých i velkých diváků, není lepší terapie na psychiku, než právě tohle. Takovouto terapii „vypsání se z trablů“ doporučuji každému; je nejenom očišťující, ale i záslužná vůči svému okolí.

Většina her je napsána ve verších (text se lépe pamatuje) a do mnoha z nich jsou vloženy písničky - „aby byly pro diváky zajímavější“. Melodie jsou rovněž autorské a jevištní provedení některých z nabízených her jsou dokonce na DVD (můj mobil: 776151731).

Přeji Vám, aby se moje hry ve Vašem podání zdařily k všeobecné spokojenosti

autor

MEDVÍDCI A BOCHNÍK SÝRA

OBSAZENÍ:

VYPRAVĚČ

1. MEDVÍDEK

2. MEDVÍDEK

KÁNĚ

LIŠKA

VYPRAVĚČ:

„Dvě maličká medvíďátka
našla sýr - začala hádka.
Jedno řeklo.“

1. MEDVÍDEK:

„Mám hrozný hlad!
Musíš mi větší kousek dát!“

VYPRAVĚČ:

„Druhé na to.“

2. MEDVÍDEK:

„A já hlad nemám?!
Větší kus ti nikdy nedám!
Podělíme se tím sýrem
spravedlivě - rovným dílem!“

VYPRAVĚČ:

„Slyšelo to káně lesní.“

KÁNĚ:

„Vidím, že žádný z vás nesní
ten svůj kousek sýra malý.
Co kdybyste mi ho dali?
Jenom já nejlépe vím,
jak vás tím sýrem podělím.“

VYPRAVĚČ:

„Medvídci vrtí hlavičkami.“

1. MEDVÍDEK:

„To tedy ať tě nenapadne ani!“

2. MEDVÍDEK:

„Se sýrem nám uletíš!
Raději si běž chytit myš!“

VYPRAVĚČ:

„Káně smutně odletělo,
medvídkům se sýra chtělo -
a začala tahanice.“

1. MEDVÍDEK:

„Já chci víc!“

2. MEDVÍDEK:

„Ne! Já chci více!“

VYPRAVĚČ:

„Tak se ti dva hašteřili,
až lišku v noře probudili.
Ta hned k medvídatům chvátá.“

LIŠKA:

„Sýrem podělím vás ráda,
to je pro mne jako nic -
Tak, teď máte polovic!“

VYPRAVĚČ:

„Řekla kmotra liška milá,
když bochník sýra rozlomila.
Medvídkům lezou oči z důlků,
když každý hledí na svou půlku.
Oba křičí ze všech sil.“

OBA MEDVÍDCI:

„Tamhleten je větší díl!“

VYPRAVĚČ:

„Liška však vůbec nelení.“

LIŠKA:

„Tohle že není dělení?
Tak já to tedy jinak zkusím -
ukousnout z větší půlky musím!“

1. MEDVÍDEK:

„Teď je to, liško, naopak!“

2. MEDVÍDEK:

„Tam ten je větší! Je to tak!“

VYPRAVĚČ:

„Oba křičí, jako by je na nože bral.
A liška zatím dělí dál.
Lstivost není u ní cizí
a tak bochník sýra mizí
brzy v jejích útrobách.
Medvídci jen vzdychnou.“

OBA MEDVÍDCI:

„Ach!“

1. MEDVÍDEK:

„Zbyl nám jenom kousek malý!“

2. MEDVÍDEK:

„Kéž bychom se nehádali...“

PES A VČELKA

OBSAZENÍ:
VYPRAVĚČ
PEJSEK
VČELKA

VYPRAVĚČ:

„Kvete černý bez,
pod bezem je pes.
Vodítko má kožené,
tlapky pěkně složené.

Čeká tady na Aničku,
čas ubíhá pomaličku.
Smutno je mu po ní
a černý bez voní.

Včelka z květů sbírá pyl.“

PEJSEK:

„Kdybych tak tou včelkou byl!“

VYPRAVĚČ:

„Myslí si ten pejsek malý.“

PEJSEK:

„To bychom si zalétali!“

VYPRAVĚČ:

„Už šplhá na větev bezu.“

PEJSEK:

„Počkej, včelko! K tobě lezu!
Jen co dostanu se výš,

hned mě létat naučíš!"

VČELKA:

„Proč bych tě létat učit měla?"

VYPRAVĚČ:

„Rozesmála se ta včela."

VČELKA:

„Na létání jsi moc těžký -
budeš muset chodit pěšky!"

PEJSEK:

„Aspoň zkusit to chci, víš?"

VČELKA:

„Dělej si, jak rozumíš."

VYPRAVĚČ:

„Odpověděla mu včelka."

PEJSEK:

„Ty jsi pěkná učitelka!
I bez tvé rady dolů skočím!"

VČELKA:

„Nevěřím svým vlastním očím!
Víš ty, jaká to je výška?
Spadneš dolů, jako šiška!
Zanechej toho pokusu!
Určitě spadneš na pusu!"

PEJSEK:

„Včelko! Vždyť létat je tak snadné!
Dolů mě jít ani nenapadne!
Poletím krásně, jako ptáček!"

VYPRAVĚČ:

„Bum! - a spadl na čumáček..."

ŠNEČÍ ZÁVODY

OBSAZENÍ:

VYPRAVĚČ

ŠNEK

RAK

JEŠTĚRKA

VEVERKA

BOBR

KŘEČEK

ŠTIKA

PARMA

MNÍK

SUMEC

JEŽEK

ZMIJE

1. DIVÁK

2. DIVÁK

3. DIVÁK

VYPRAVĚČ:

„Vypsali šnečí závody.
Není to dílem náhody;
totiž jeden mladý šnek
řekl si.“

ŠNEK:

„Mám na to věk
a nutkání zúčastnit se utkání
s nejlepšími sportovci za letošní rok.
Jistě, že s nimi budu držet krok -

a to už od samého startu!"

VYPRAVĚČ:

„Prohlásil každému s úsměvem na rtu.
Uslyšel to pod kamenem rak.“

RAK:

„Já tomu hlemýždi přec musím vytrít zrak!
Přihlásím se, to se ví!
Ukážu tomu šnekovi!“

VYPRAVĚČ:

„Ještěrka hřeje se na štěrk -
uvidí veverku čiperku.“

JEŠTĚRKA:

„Kam běžíš, jako posedlá?
Málem jsi mě tu přehlédla!“

VEVERKA:

„Kam běžím? Dole u vody
jsou dneska veliké závody!
Šnek si s rakem síly změří!“

JEŠTĚRKA:

„Neříkej! To ti mám věřit?“

VYPRAVĚČ:

„Zvědavost ještěrce nedá
a už ze štěrku se zvedá.
Rychle na cestu se dala,
aby něco nezmeškala.
Přiběhla tam zrovna včas -
právě slyší bobrův hlas.“

BOBR:

„Pozor, pozor! Každou chvíli
bude start na jednu míli!“

VYPRAVĚČ:

„Malý šneček v tomhle horku
pošilhává po praporku;
pustí se do běhu s chutí
hned po jeho odměvnutí.
Už to přišlo! Je to tady!
Rak vyběhl. Za jeho zády
vyrazil i malý šneček.“

KŘEČEK:

„Ulity start!“

VYPRAVĚČ:

„Volá křeček.
Ale kampak na to s bobry!“

BOBR:

„Co povídáš? Start byl dobrý!
Šnekův domek to je tíha,
ze země se těžko zdvihá,
proto signál promeškal!“

VYPRAVĚČ:

„Závod se tak běží dál.
Hned po startu, moji drazí,
malý šnek se sotva plazí;
rak s tím nedělá cavyky -
a už má náskok veliký.
K vítězství ho žene touha;
přes cestu však vede strouha.
Slunce praží. V tomhle horku
chvíli stojí na pahorku,
ohlíží se na druhého běžce -
s úsměvem zjistí, jak mu to jde těžce.“

RAK:

„Za chvíli zas poběžím,
jen se trochu osvěžím.“

VYPRAVĚČ:

„Říká si a mne si bradu.“

RAK:

„Ten šnek už je pěkně vzadu!“

VYPRAVĚČ:

„Sotva vešel do vody,
zapomněl na závody,
že by mohl být i druhý;
jak tam vlezl, potkal pstruhy
a těm se hned pochlubil.“

RAK:

„Se šnekem jsem závodil!“

VYPRAVĚČ:

„Pstruzi jenom kroutí hlavou,
zavolali štiku dravou.
Ta povídá.“

ŠTIKA:

„Nezdržuj se, běž!
Jinak třeba prohraješ!“

VYPRAVĚČ:

„Rak říká.“

RAK:

„Ty, jedna chytrá,
šnek se připlazí až zítra!
A to ještě k půlnoci!“

ŠTIKA:

„Komu není pomoci...“-

VYPRAVĚČ:

„Štika zase odplula
a tím se hádce vyhnula.
Rak si ale pokoj nedá,
chce se chlubit a tak hledá
v malé strouze stále dál
kdo by ho tak poslouchal.
Potkala ho stará parma.“

PARMA:

„Ty závodíš zcela zdarma?“

VYPRAVĚČ:

„Nato řekl malý mník.“

MNÍK:

„Ty jsi mi pěkný závodník!“

SUMEC:

„Vážíš sotva desetinu unce!“

VYPRAVĚČ:

„Slyšel zdálky volat sumce.
Rak plul stále za nosem
a potkal se s lososem,
narazil na žraloka,
slané vody se nalokal,
a když medúze se dvořil,
zjistil, že už pluje v moři!

Zatím šnek za půl hodinky
dosáhne cílové rovinky.
Z posledních sil se plazí dál,
ví už, že věnec nezískal.
Přece jenom se trochu diví,
proč diváci křičí jako diví.“

1. DIVÁK:

„Neboj se!“

2. DIVÁK:

„Přidej!“

3. DIVÁK:

„Jenom běž
a první cenu dostaneš!“

VYPRAVĚČ:

„Šneček pro sebe si myslí.“

ŠNEK:

„Mně snad šálí všechny smysly!
Rak v cíli být dávno musí!“

VYPRAVĚČ:

„Říká si tak na půl pusy.“

JEŽEK:

„Neotálej! Musíš běžet!“

VYPRAVĚČ:

„Volá na něj malý ježek.“

ZMIJE:

„Přidej přece! No tak hyjé!“

VYPRAVĚČ:

„Křičí na něj jedna zmije.

Konečně však už je tu cíl
a k němu se šneček doplazil;
ať už velcí, nebo malí,
všichni mu pak zatleskali.
